

22142073

THAI A: LANGUAGE AND LITERATURE – HIGHER LEVEL – PAPER 1
THAÏ A : LANGUE ET LITTÉRATURE – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
TAILANDÉS A: LENGUA Y LITERATURA – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Friday 9 May 2014 (morning)

Vendredi 9 mai 2014 (matin)

Viernes 9 de mayo de 2014 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Question 1 consists of two texts for comparative analysis.
- Question 2 consists of two texts for comparative analysis.
- Choose either Question 1 or Question 2. Write one comparative textual analysis.
- The maximum mark for this examination paper is *[20 marks]*.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- La question 1 comporte deux textes pour l'analyse comparative.
- La question 2 comporte deux textes pour l'analyse comparative.
- Choisissez soit la question 1, soit la question 2. Rédigez une analyse comparative de textes.
- Le nombre maximum de points pour cette épreuve d'examen est *[20 points]*.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- En la pregunta 1 hay dos textos para el análisis comparativo.
- En la pregunta 2 hay dos textos para el análisis comparativo.
- Elija la pregunta 1 o la pregunta 2. Escriba un análisis comparativo de los textos.
- La puntuación máxima para esta prueba de examen es *[20 puntos]*.

เลือกทำเฉพาะตอนที่ A หรือตอนที่ B

1. จงวิเคราะห์และเปรียบเทียบบทความ 2 บทความต่อไปนี้

ในการวิเคราะห์และเปรียบเทียบนี้ ควรอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างบทความทั้งสองบทความ ความสำคัญของบริบท ผู้รับสาร และวัตถุประสงค์ รูปแบบและลักษณะการเขียน

บทความที่ A

ที่นี้ไม่วุ่นวาย

... ที่นี้ไม่วุ่นวายที่เอามาจั่วเป็นหัวเรื่องไม่ได้หมายถึงพุทธศาสนา แต่หมายถึงดินแดนสงบสุข มีฟ้ากว้าง มีทุ่งท่าป่าเขา กลางวันมีแดดส่อง กลางคืนมีดาวมีเดือน

ไม่รู้จะมีใครรู้สึกไหม ฟ้าไม่กว้างเหมือนแต่ก่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือเมืองใหญ่ ฟ้าดูแคบเพราะตึกรามบ้านช่องผุดพุ่งขึ้นไปแยงพื้นที่ในอากาศ ฟ้าคล้ายแหงวัน วันเวลาที่ฟ้าจะใสก็หาได้ยากยิ่ง เงยหน้าขึ้นที่ไรก็ลุ่มใจ

5 เห็นแต่ฟ้าเทาจนอีกหน่อย เด็กรุ่นใหม่คงคิดว่านี่คือสภาพปกติของฟ้า

คงผีนายก หากเราไม่กล้าจำกัดขอบเขตของเมืองใหญ่ ปล่อยให้ตึกรามเหมือนผีตัวหลวงวิ่งตุ๊กๆ ไปยึดครองท้องทุ่งท้องนา เปิดป่าเปิดเขาอ้างว่าหาที่ทำกิน ให้ไพร่หล้าหน้าเหลืองทั้งหลาย

ที่นี้ไม่วุ่นวาย ไม่ได้หมายถึงดินแดนป่าเขาอย่างเดียว หมายถึงทุกๆ ที่ที่คลื่นมือถือตามไปต่อแยไม่ได้ ที่ที่ปลอดภัยทางรัฐและลูกตาอันเรียกว่ารายการโทรทัศน์ ยังมีอยู่หลายที่หลายแห่ง ทั้งภาคเหนือ ภาคกลาง ภาค

10 อีสานและภาคใต้ ที่นี้ไม่วุ่นวาย ไม่หนักอึ้งอึดอัด ที่นี้เบาสบาย จะนอนเขลงนอนคร้านทั้งวันก็ยังได้เลย

หากปลดภาระจากใจลงได้

ใจเราแบกอะไรต่อมิอะไรไว้มากเกินไป บางอย่างไม่ควรทุกข์ก็เก็บมาทุกข์ ทุกข์ของคนอื่นๆ แ่ๆ เจ้าตัวยังไม่ทุกข์แต่เรากลับทุกข์แทน อันนี้ก็ไม่ต้องสมควร ทุกข์ของเราแทบเท่าภูเขาหลวงอยู่แล้ว อย่าเอาทุกข์ของคนอื่นมา

15 ทุกข์แทน เราจะแบนแต่เพราะทุกข์ทับเสียก่อน

ทุกอย่างเกิดที่ใจทั้งนั้น ไม่ว่าจะสุขหรือทุกข์ แต่ใจเป็นอิสระจากอายตนะภายนอกหาได้ยากมาก ใจเราไม่ใหญ่ในตัวเองเท่าไรนัก สิ่งภายนอกมีผลต่อใจเรามาก บางสิ่งหรือบางแห่งก็เอื้อให้ใจสบาย บางสิ่งหรือบางอย่างก็บีบคั้นข่มเหงให้ใจเราต้องเสวยทุกข์เวทนาอยู่

เรื่อยๆ ไปหาที่นี้ไม่วุ่นวายกันดีไหม หาได้ไม่ยากหรอก อาจอยู่ที่ไหนสักแห่ง

อาจไม่ได้อยู่ที่สถานที่

20 แต่อยู่ที่ใจ

มาลา คำจันทร์, รมเรือนกาแล กรุงเทพฯ: บ็ควีร์ม (2008)

บทความที่ B

“พูดเป็นหนังสือ (สื่อ) การ์ตูน” สารคดี 25(297) (2009)

2. จงวิเคราะห์และเปรียบเทียบบทความ 2 บทความต่อไปนี้
 ในการวิเคราะห์และเปรียบเทียบนี้ ควรอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างบทความทั้งสองบทความ ความสำคัญของบริบท ผู้รับสาร และวัตถุประสงค์ รูปแบบและลักษณะการเขียน

บทความที่ C

ป่วยการเมือง

ดิฉันถึงกับตะลึงตึงตึงๆ อ้าปากค้าง นั่นเพื่อนรักของดิฉันแน่หรือคะ เพราะสภาพที่ดิฉันเห็น เจ้าหล่อนสวมเสื้อสีเหลืองอร่าม มีผ้าโพกศีรษะ จารึกอักษรที่อ่านได้ง่ายแสนง่ายว่า “กู้ชาติ” !!!

“ตายแล้วลิลลี่ ผีสนธิเข้าสิงเธอหรือ”

“เกี่ยวไรกะสนธิด้วย ฉันรักชาติของฉัน” เจ้าหล่อนลอยหน้าลอยตาเถียงดิฉันฉอดๆ

- 5 “เอางี้ นั่งลงก่อนนะเพื่อนนะ ตีมืออะไรเย็นๆ หนอยตีมัย แล้วคุยกัน”

“หล่อนกำลังคิดว่าฉันเพี้ยนนะสิ ฉันก็อยากจะมีส่วนร่วมทางการเมืองในฐานะพลเมืองมั่งไม่ได้อไร” พูดไม่พูดเปล่า ลิลลี่ผิวปากว้าว ... ว... ว พลันเสียงเห่าโง่งก็ดังขึ้น

ตายแล้วคุณขา ңызโซดาหมาโกลเด้นๆ ก็เป็นไปกะเขาด้วย นอกจากขนสีทองอร่ามของมันแล้ว ปลอกคอของแม่โซดาก็เขียนคำว่า “... ออกไป”

- 10 “ลิลลี่ ทำได้ขนาดนี้เชียวหรอ” ดิฉันพูดปนขำ

“อืม ฉันว่าโซดาก็จะคิดเหมือนกันกะฉัน ก็เลยให้มันมีส่วนร่วมมั่ง” ว่าแล้วเราสองคนก็หัวเราะคิกคัก ก่อนที่ลิลลี่จะควักผ้าโพกหัวพิมพ์คำว่ากู้ชาติยื่นให้ 1 ผืน

“อ๊ะ เอามาฝาก”

- 15 โซคดีเหลือเกินคะ คุณผู้อ่านขา ที่ระหว่างดิฉันกับลิลลี่มีความคิดใกล้เคียงกัน มิเช่นนั้นอาจเป็นเหมือนเพื่อนรักหลายๆ คู่ที่ต้องมาแตกคอกันเพราะความคิดทางการเมืองแตกต่าง ขนาดสามีภรรยา ยังแตกคอกันแล้ว ... ประสาอะไรกับเพื่อนที่เดี๋ยวกดีก็กัน เดียวก็โกรธกันอย่างดิฉันกับลิลลี่

“คนข้างบ้านฉัน ... แยกห้องนอนกะสามีเลยตัว” ลิลลี่จิบปากจิบคอเล่า

“จริงดิ” ดิฉันทวนถามพร้อมทำตาโต

“ป่วยกันไปเยอะเลยนะ ... เบซึล สำหรับคนที่เอาใจช่วยและติดตามข่าวสารทางการเมืองบ้านการเมืองนะ”

- 20 “นั่นสิ ไม่รู้ว่าจะทำให้เป็นเรื่องปวดหัวไปทำไม ประชาธิปไตยนะยะ ไม่ใช่เชื่อโรค” ดิฉันเริ่มบ่น

“แล้วเธอมีคำอธิบายไหมล่ะ ว่าทำไมคนถึงป่วยกายป่วยใจไปกับการเมืองในช่วงนี้ได้ ป่วยมากๆ ต้องไปหาหมอไหมเนี่ย”

“ก็มีสิทธินะยะ คนที่ฉันรู้จักเข้าศรีธัญญาไปคนหนึ่ง อีกคนนอนโรงพยาบาลธรรมดาเพราะเครียดลงกระเพาะ สองคนนี่ติดตามข่าวการเมืองหนัก ไปชุมนุมกะเขาถูกรอบ”

- 25 คุณผู้อ่านล่ะคะ มีคนโกล่ตัวใหม่ที่จมดิ่งนั่งนึก-คึกและเครียดไปกับเหตุการณ์ความขัดแย้งทางการเมืองที่ผ่านมา

[...]

ประชาชนเอาตัวเองเข้าไปเป็นคู่กรณี เอาอารมณ์และความคาดหวังลงไปคลุกกับปัญหา จึงกลายเป็นปัญหา
ส่วนบุคคลขึ้นมา เครียดเพราะความคาดหวังไม่สมหวัง สับสนเพราะข้อมูลข่าวสารที่แพร่สะพัดออกมา ไม่รู้ว่าอัน
30 ไหนจริง อันไหนเท็จ

“หล่อนจะบอกว่า ถ้าไม่อยากป่วย ให้นั่งดูอย่างเดียวเหอ” ลิลลี่ถามพร้อมทำตาขุ่นตาเขียว
“ก็ไมขนาดนั้นหรือยกะ แต่กำลังจะบอกว่าเรื่องทางการเมืองมันมีกระบวนการของมัน ไม่ใช่เรื่องที่จะยกพวกตีกัน”

คุณผู้อ่านคิดอย่างดิฉันไหมคะ ความขัดแย้งทางการเมืองแทนที่จะนำไปสู่การตรวจสอบโดยองค์กรอิสระ
อาทิ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ... ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลปกครอง ... ฯลฯ กลับเอาประชาชนฝ่ายที่ถือหางตัว
35 เองมาห้าหน้ากันจนเป็นทุกข์เดือดร้อนไปทั่ว

“การเมืองนะยะเธอ ไม่ใช่เรื่องของลัทธิความเชื่อที่เจ้าลัทธิจะเอาแต่คอยปลุกสวาทขึ้นมาด่าทอกัน ขัดแย้งกัน
ถือหางกันอยู่ตลอดเวลา ประชาธิปไตยมันมีองค์ประกอบในการตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจอยู่ ประชาชนมีสิทธิ
แสดงความคิดเห็นและชุมนุมโดยสงบ ซึ่งรัฐธรรมนูญก็รับรอง นี่อาไร ... พอคนไล่มาๆ เขาก็ยุบสภาหนี ...”

“เฮ้ย! เบซิล ใจเย็นๆ เถอะตัว” ลิลลี่ลูบหลังลูบไหล่ปราม

40 ตายตาย ... ดิฉันพลอยอินไปกะเขาด้วย

เอาเป็นว่า “ความเครียด” และ “ความทุกข์” ที่คนกำลังแบกรับกันอยู่ทุกฝ่ายในขณะนี้ เป็นเพราะฝ่ายการเมือง
ไม่ต่อสู้กันเฉพาะในระบบของการเมือง แต่กลับดึงเอาประชาชนเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย และประชาชนก็ไม่ได้มีความรู้
ความเข้าใจมากพอ จึงจำเป็นต้องเลือกเชื่อเพื่อเลือกข้าง เมื่อเลือกข้างแล้วก็เกิดความต้องการที่จะเอาชนะ เพื่อยุติ
ปัญหาให้บ้านเมืองไปต่อได้

45 ...

เบซิล “ป่วยการเมือง” ลิปส์ 7(23) (2006)

บทความที่ D

... พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ... ให้ความหมายของคำว่า “เชื่อฟัง” ว่า “ทำตามหรือประพฤติตามคำสั่งหรือคำสอน”

“เชื่อฟัง” จึงกลายเป็นคำเดียวกันและดูเหมือนจะสะท้อนวัฒนธรรมของคนไทยในการรับรู้ข่าวสารได้เป็นอย่างดี

- 5 ... สมัยก่อนคนมีอำนาจหรือผู้หลักผู้ใหญ่ในสังคมพูดอะไร คนไทยก็พร้อมจะฟังและเชื่อโดยสนิทใจ ไม่มีการตั้งคำถามหรือสงสัยใดๆ

การเชื่อฟังผู้ใหญ่จึงเป็นวัฒนธรรมที่อยู่ในดีเอ็นเอของคนไทยมาช้านาน ทั้งๆ ที่หลักกาลามสูตรข้อแรกของพระพุทธเจ้าบอกไว้ว่า อย่าปลงใจเชื่อด้วยฟังตามกันมา กาลามสูตรเป็นหลัก 10 ประการที่พระพุทธองค์ทรงวางไว้ให้แก่พุทธศาสนิกชนไม่ให้เชื่อสิ่งใดอย่างมกมาย

- 10 ดังนั้น จึงไม่ต้องแปลกใจว่าในชั้นเรียน เมื่อคุณครูสอนบทเรียนจบและถามนักเรียนว่ามีอะไรสงสัยจะถามไหม แทบจะไม่มีใครยกมือขึ้นถามซึ่งก็ไม่ได้หมายความว่านักเรียนเข้าใจแจ่มแจ้ง แต่มีนัยว่าเด็กไทยถูกสั่งสอนมาโดยไม่รู้ตัวว่าห้ามตั้งคำถามกับผู้ใหญ่ เพราะการตั้งคำถามคือการท้าทายหรือสงสัยในสิ่งที่ผู้ใหญ่สอนสั่ง

พูดอีกอย่าง การตั้งคำถามคือการไม่เชื่อฟังผู้ใหญ่

... ความเชื่อที่ถูกต้องน่าจะเกิดจากการฟังให้มาก ฟังรอบด้าน ก่อนจะมาวิเคราะห์เป็นความเชื่อของตัวเอง

- 15 ทุกวันนี้ที่สังคมไทยมีปัญหาความแตกแยก การเลือกข้างหรือแบ่งสีอย่างชัดเจน ส่วนหนึ่งก็มาจากวัฒนธรรมการเชื่อฟัง เพราะตอนนี้ใครพูดอะไร ยังไม่ทันจะวิเคราะห์ คนจำนวนมากก็เชื่อไปแล้ว ขอให้คนพูดอยู่ฝ่ายเดียวกับเรา และที่ก้าวหน้าไปกว่านั้นคือ ยังไม่ทันฟังว่าคนนั้นจะพูดอะไรก็เชื่อไปเสียก่อนแล้ว

ยิ่งใครพูดเก่ง พูดได้ดูเด็ด พูดแบบโต้ว่าที ก็ยิ่งได้รับการยอมรับมาก

- 20 ไม่แปลกใจที่นักการเมืองบ้านเราที่ประสบความสำเร็จส่วนใหญ่จะต้องเป็นนักพูด ไม่ว่าจะพูดในรัฐสภา พูดในม็อบ หรือพูดบนเวทีสาธารณะ ยิ่งพูดสนุก พูดละเอียดและสะกดคนฟังได้รอบทิศ ถือว่าเป็นนักการเมืองที่มีอนาคตไกล ส่วนจะพูดเรื่องจริงหรือตีหน้าเศร้าเล่าเรื่องเท็จคงจะไม่ใช้สาระสำคัญ เพราะบรรดาพ่อยกแม่ยก มิตรรักแฟนเพลง คนฟังจำนวนหนึ่งพร้อมจะเชื่ออยู่แล้วก่อนที่จะพูดอะไรออกมาเสียอีก

ปัญหาความขัดแย้งในสังคมไทยอาจจะต้องเริ่มต้นแก้ปัญหาโดยทำให้คนในสังคมเข้าใจว่า เชื่อ กับ ฟังเป็นคนละความหมาย

- 25 เราไม่ควรจะเชื่อทุกอย่างที่คนพูด แต่เราควรจะอดทนฟังทุกฝ่าย ไม่ใช่ฟังความจากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ส่วนความเชื่อเป็นเรื่องของเราที่จะตัดสินใจหลังจากฟังทุกฝ่ายพูดแล้ว

เริ่มต้นแบบง่าย ๆ อาจช่วยคลี่คลายบางอย่างได้

ที่เขียนมาทั้งหมดอย่าเพิ่งเชื่อ อ่านแล้วไปคิดต่อเองครับ

วันชัย ตันติวิทยาพิทักษ์ “จากบรรณารักษ์” สารคดี 25(297) (2009)